



Eftir tætta finalu:

LOKSINS BRAGDAÐI HJÁ SØRVINGUM

Eins og í kvinnufinaluni, so gjørdist talan um ein gysara í steypafinaluni hjá monnum. ÍF hevði bast SÍ í finaluni undanfarnu tvey árin, men hesaferð eydnaðist tað sørvingum at vinna ímóti fuglfirðingum við minst møguliga muninum

Pætur Albinus

Meðan tað ikki sást í kvinnufinaluni, at tað stóð nógv upp á spæl, so vóru nervarnir uttaná hjá monnunum við dystarbyrjan. Nógvar villur vóru at síggja fyrstu lötuna, men hinvegin gjørdi hvørki liðið fleiri enn hitt og tað gekk sostatt púra javnt á. Munurin var ongantið meiri enn tað eina stigið fyrr enn SÍ legði seg á odda 14-11. Tá tók ÍF time-out og spakuliga vann ÍF seg inn aftur í dystin.

Tað var serliga blokkurin, sum riggaði væl hjá ÍF hesa lötuna, og tað bar teir eisini á mál í hesum fyrsta settinum. Teir vunnu nevnliga 25-21 og lögdu seg harvið á odda 1-0 í settum.

SÍ javnaði

SÍ kom væl frá byrjan í øðrum setti. Hetta høvdu teir eisini fyri neyðini, um ÍF ikki skuldi leggja seg á odda 2-0 og harvið nærum avgera dystin. Men júst sum teir vóru um at byggja sær eina góða leiðslu, so miseydnaðist spælið so mikið, at ÍF fór langt framum. Venjarin hjá SÍ, Kristian Mikkelsen, var sera ónøgdur og í einum time-out gav hann leikarunum ein ordans vals.



Frá at hava virkað púra uppgevandi funnu teir nú aftur viljan og við nógvum bóltum á rað javnaðu teir til 22-22. Settið gjørdist sera spennandi, men við støðuna 24-24 hevði SÍ teir betru nervarnar og vann tað 26-24.

1-1 í settum.

Sørvingar omaná

Í triðja setti sást, at tað var SÍ, sum hevði vunnið sær sálarliga yvirtakið í dystinum. Teir vóru á odda so at siga alla tíðina, bara við fráviki við støðuna 17-17, tá ið ÍF slapp upp á javnt. Longri sluppu teir tó ikki, tí SÍ gjørdi bart og vann hetta settið 25-20. Frá at hava verið ávegis

at verið afturúr 2-0 í settum, hevði SÍ bráðliga vent øllum á høvdið og var nú á odda 2-1 í settum.

Tað var ein útskifting, sum gjørdi útslagið hjá SÍ. Veteranurin Rajko Petrovic varð settur á vøllin, og hann skapti meiri stabilitet og stóð seg væl í blokkinum. Somuleiðis spældi John Olivar Edvardsson sera væl í álopspælinum. Móttøkurnar vóru góðar hjá SÍ og høvdu teir møguleikan at seta álopini væl upp einamest til ein reyðgløðandi John Olivar.

ÍF javnaði

SÍ fekk aftur eina góða byrjan upp á settið í fjórða setti,



og tá ið teir vóru á odda 10-5 bendi alt á, at teir vóru væl ávegis steypagullinum. Men júst sum tað sá somikið bjart út hjá sørvingum, so rapaði fullkomiliga fyri teimum – ÍF vann heili sjei bóltar á rað kom á odda 12-10.

SÍ vann seg framum aftur við einum bólti, men tað var ÍF, sum heilt greitt var betur fyri seinnu helvtina av

hesum settinum og eisini avgjørdi tað við 25-19.

Hjá SÍ lá framhaldandi nógv ábyrgd á herðunum hjá John Olivar Edvardssyni, meðan Boban Ilic av álvara vísti sítt virði hjá fuglfirðingum og avgjørdi fleiri bóltar.

Avgerandi sett

Í avgerandi setti hevði SÍ lítla munin, ið skilti liðini

bæði. Fyri tað mesta var SÍ frammanfyri við einum ella tveimum bóltum, og tá ið liðini bæði nærkaðust teimum 15 stigunum uttan at ÍF fekk samband við SÍ, bendi alt á tann bógvín, at gullið skuldi fara til Miðvágs. Hóast sørvingar hildu seg hava vunnið 15-12 og áskoðarar runnu á vøllin, so máttu hesir rekast av aftur vøllinum, tí at dóm-